

ברכת ראש הממשלה מר לוי אשכול ליובל קבוצת "אחוה" ו"עבודה"
בפתח-תקוה

אחד החזיונות המצערים בחיים, הוא שמלים אשר נחצבו לראשונה מנבכי-
הלב ושימשו בשעתן ציון-דרך לאירועים ולתופעות שנתגלמו בחוכן, מאבדות
במרוצת-הזמן ונהפכות למטבעות-לשון שחוקות. . .

סלו, למשל, את השם פתח-תקוה. היום זו עיר ואם בישראל, שאדם מן השוק
נכנס ויוצא בשעריה ואינו מעלה על דעתו אף לרגע את כל מסכת-החיים החדשים
ומשזר-ערכי החזון הלאומי שנתרקמו בה לראשונה. היום עולה אדם באוטובוס
באחד מאלפי מקומות היישוב בארץ וכעבור דקות או שעות ספורות ניצב הוא
בפתח-תקוה...

אך היו ימים... "הדיליג'אנס" היה חורק, הסוסים היו מושכים בכבדות,
הגלגלים היו נעים בעצלתיים ופתח-תקוה הייתה אך פתח לתקוה גדולה ורחוקה...
היו ימים ו"אחוה" ו"עבודה" לא היו אך שמות בעלמא, אלא משאת-נפש נעלה
שעליה ביקשנו להשתית את חיינו, ועד כדי כך הגיעו הדברים שבדרוך רגלי
לראשונה על אדמת פתח-תקוה, נראו לי דברים כה "בנליים" כמו תיבת-הדואר
שנגנבה מן ה"פוסטה" האוסטרית והמלים העבריות שהתנוססו עליה ותקיעת-
השופר לעת כניסת השבת - "כאתחלתא דגאולה"... בהקיעת "שופרו של משיח!"

מסתבר שנבואת הלב הייתה, בינתיים, למעשה על ממש.

חברים למעדר, לטוריה ולחזון, לתחושה לאמונה ולתקוה. מכתבכם המלבב,
בו נתבקשתי לתרום חלקי, כאחד החברים הפעילים בקבוצה "עבודה" לציון היובל
של קבוצות "עבודה" ו"אחוה", מעלה בי שלל זכרונות נוגהים וענוגים: על
מאבקם וסבלותיהם של הפועל והפועלת העבריים, על ראשית צעדינו לכבוש עבודה,
על ראשוני הנצנים של משק פועלי ושכונות פועלים. על חלומות שרקמנו ונרקמו
על כיבוש הגליל, על כיבוש השממה, על קוממיות על הגנה ועל עצמאות. על
ידידות וחברות-אמת בין הפועל הכובש עבודה ובין המורה מרביץ חורה בישראל
לתחייתה ולהאדרתה של השפה בפני עוללים ויונקים, אנשים נשים ושב.

... the ...

... the ...

... the ...

... the ...

... the ...

על כיבוש מי הנהרות להחיות את הארץ ולהשקותה, על ראשית הצעדים
לארגונו של הפועל העברי להקמת ההסתדרות החקלאית, זו אם ההסתדרות
העברית בארץ. על נהר הירקון שם ישנו וגם חלמנו...

במה נתברך? יקום בנו הכוח, בכס ובכולנו, ללכת בנתיב זה; כדברי
ברנר: "זו הדרך בה ללכת, ללכת עד תום". בזכה לראות המונים צועדים
והולכים בנתיבות החזון, ויהיו חיינו רצופים תקוה גדולה, אחות
אמת ועבודה נאמנה למען ביצור המדינה הקמת בית איתן לבניה - בוניה
במולדת, ומרכז ומוקד לעם בחפוצותיו.

ירושלים

כ"ו באב תשכ"ג

16.8.63